

Bryssel, 28. marraskuuta 2018
(OR. en)

14583/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0064(COD)

SOC 728
EMPL 546
MI 878
CODEC 2083
IA 389

SELVITYS

Lähettiläjä:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	14247/18
Kom:n asiak. nro:	7203/18 - COM(2018) 131 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI Euroopan työviranomaisen perustamisesta – Yleisnäkemys

I JOHDANTO

Komission 13. maaliskuuta 2018 antaman ehdotuksen tarkoituksena on perustaa uusi virasto eli 'Euroopan työviranomainen'. Tämä elimen tehtävänä olisi muun muassa 1) helpottaa rajatylittävään liikkuvuuteen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen saatavuutta työntekijöiden, työnantajien ja kansallisten viranomaisten kannalta; 2) tukea jäsenvaltioiden välistä koordinoitua asiaa koskevan unionin lainsäädännön rajatylittävissä täytäntöönpanossa; 3) sovitella jäsenvaltioiden viranomaisten välisten rajatylittävien riita-asioiden ratkaisua ja 4) helpottaa työmarkkinahäiriöiden ratkaisuja.

Komissio ehdotti, että viranomaiselle osoitettaisiin seitsemän nykyisen EU-elimen tekniset ja operatiiviset tehtävät (Eures-verkoston Euroopan koordinoitintoimisto, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevä tekninen komitea, työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevä asiantuntijakomitea, pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävä eurooppalainen foorumi ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan kolme alakomiteaa - tekninen komitea, tilintarkastuslautakunta ja sovittelulautakunta). Euroopan työviranomainen olisi pysyvä rakenne, jotta tuloksia voidaan parantaa ja tehostaa vahvemman yhteistyöfoorumin ja yhteisten tarkastustoimien perusteella.

Jäsenvaltioiden olisi lähetettävä elimeen kansallisia yhteyshenkilöitä. Heidän tehtävään olisi yhteyden luominen jäsenvaltioiden viranomaisiin sekä jäsenvaltioissa ja niiden välillä tehtävän yhteistyön helpottaminen Europolin ja Eurojustin esimerkkiä noudattaen.

Viranomaisen perustaminen ei laajenna aineellista unionin oikeutta. Sen tehtävät rajoittuvat jäsenvaltioiden tukemiseen asiaa koskevan olemassa olevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa, erityisesti työvoiman rajatylittävän liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin aloilla, mukaan lukien työntekijöiden vapaa liikkuvuus, työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon sekä erittäin liikkuvat palvelut.

Koska oikeusperustana on SEUT 46 ja 48 artikla, päätöksenteko edellyttää neuvoston määräenemmistötä tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti.

Puolan ja Ruotsin kansalliset parlamentit toimittivat perustellut lausunnot¹ kahdeksan viikon määräajan kuluessa komission ehdotuksen toimittamisesta.

Euroopan parlamentin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta² hyväksyi mietintöluonnoksen 20. marraskuuta, ja neuvotteluvaltuus on tarkoitus vahvistaa täysistunnossa 28. ja 29. marraskuuta 2018.

¹ Komission ei tarvinnut tarkastella ehdotusta uudelleen, koska SEU-sopimukseen liitetystä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 2 artiklassa tarkoitettua äänen kolmasosan vähimmäismäärää ei saavutettu.

² Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan esittelijänä toimii Jeroen Lenaers (EPP/NL).

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa täysistunnossaan 20. syyskuuta 2018. Alueiden komitea antoi lausuntonsa täysistunnossaan 8.–10. lokakuuta 2018.

II ASIAN KÄSITTELY NEUVOSTON VALMISTELUELIMISSÄ

Komissio esitteli ehdotuksensa sosiaalityöryhmälle 23. huhtikuuta 2018, jonka jälkeen työryhmä käsitteli ehdotusta kymmenessä kokouksessa, joista seitsemän pidettiin Itävallan puheenjohtajakaudella.

Puheenjohtajavaltiot johtivat intensiivistä työskentelyä tekstin selkeyttämiseksi ja kompromissiratkaisujen löytämiseksi valtuuskuntien esille tuomiin ongelmiin. Tässä kompromissitekstissä on saavutettu tarvittava tasapaino.

Tärkeimmät käsitellyt aiheet

1) Työviranomaisen toiminnan soveltamisalan määrittely

Komissio ehdotti soveltamisalan määrittelemistä viittauksella "*asioi[hin], jotka liittyvät työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen unionissa*" ja luettelemalla asiaankuuluvat unionin säädökset johdanto-osan 7 kappaleessa. Jäsenvaltiot eivät pitäneet tätä riittävän täsmällisenä.

Puheenjohtajavaltio ehdotti sen vuoksi työviranomaisen toiminnan soveltamisalan määrittelemistä 1 artiklan 3 kohdassa olevan unionin säädösten suljetun luettelon avulla, joka otettiin johdanto-osan 7 kappaleesta. Puheenjohtajavaltio täsmensi, että tämä luettelo "eläisi" ainoastaan siinä määrin, että lueteltujen säädösten muutokset lisättäisiin työviranomaisen toimialaan. Tätä ehdotusta kannatettiin laajalti. Rajatylittävien työmarkkinahäiriöiden tapauksessa tehtävään yhteistyöhön ja pimeän työn torjumisen koordinointiin viitattiin nimenomaisesti säilyttäen molemmat viranomaisen soveltamisalan piirissä.

- 2) **Jäsenvaltioiden toimivallan**, kansallisten työmarkkinasuhtejärjestelmien ja olemassa olevien jäsenvaltioiden välisten järjestelyjen kunnioittaminen

Valtuuskuntien pyynnöstä lisättiin kohta, jossa vakuutetaan, että työviranomaisen ei vaikuta millään tavoin jäsenvaltioiden toimivaltaan asiaankuuluvan unionin lainsäädännön soveltamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, niiden omiin työmarkkinasuhteiden järjestelmiin eikä niiden kansalliseen työlainsäädäntöön. Lisäksi täsmennettiin, että työviranomaisen perustaminen ei rajoita jäsenvaltioiden välisiä olemassa olevia kahdenvälisiä sopimuksia ja hallinnollisia yhteistyömenettelyjä, erityisesti samanaikaisiin ja yhteisiin tarkastuksiin liittyviä sopimuksia ja järjestelyjä.

- 3) **Työviranomaisen tehtävät**

Valtuuskuntien esittämien kysymysten ja huolenaiheiden johdosta puheenjohtajavaltio ehdotti useita täsmennyksiä 5–12 artiklassa esitettyihin työviranomaisen tehtävien määritelmiin. Erityisesti määriteltiin termit "samanaikaiset tarkastukset" ja "yhteiset tarkastukset" sekä täsmennettiin, että näihin osallistuminen olisi vapaaehtoista.

Määritelläkseen työviranomaisen tehtävät pimeän työn torjumiseksi puheenjohtajavaltio kopioi päätöksessä (EU) 2016/34 käytetyn sanamuodon ja lisäsi sen uudeksi artiklaksi.

Useiden valtuuskuntien pyynnöstä ja komission antamien tietojen pohjalta puheenjohtajavaltio täsmensi rajatylittävien työmarkkinahäiriöiden käsitettä ja työviranomaisen roolia näissä tapauksissa (14 artikla).

- 4) **Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan alakomiteoiden sisällyttäminen**

Suurin osa valtuuskunnista ei kannattanut komission ehdotusta siirtää työviranomaiselle sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan teknisen komitean ja tilintarkastuslautakunnan toiminta.

Näin ollen puheenjohtajavaltio poisti ehdotuksesta viittaukset näihin elimiin.

Monet jäsenvaltiot katsoivat myös, että sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan sovittelulautakunnan tehtäviä ei olisi siirrettävä työviranomaiselle, vaan sovittelulautakunnan ja sen tehtävien olisi edelleen kuuluttava sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan toimivaltaan. Perusteluna tälle esitettiin muun muassa, että työviranomaisella ei välttämättä ole asiantuntemusta käsitellä sosiaaliturvan yhteensovittamiseen kuuluvia asioita ja että työviranomaisen voisi häiritä asetuksen (EY) N:o 883/2004 tulkintaan liittyvää sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan tehtävää.

5) Siirtymävaiheen järjestelyt

Valtuuskunnat painottivat jatkuvuutta niissä tehtävissä, jotka työviranomaisen ottaa hoitaakseen nykyisiltä elimiltä ja rakenteilta, kuten asetuksella (EU) N:o 492/2011 perustettu työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevä tekninen komitea, komission päätöksellä 2009/17/EY perustettu työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevä asiantuntijakomitea, päätöksellä (EU) 2016/344 perustettu pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävä eurooppalainen foorumi ja asetuksella (EU) 2016/589 perustettu Euroopan koordinoitumisto (Eures).

Näin ollen puheenjohtajavaltio on ehdottanut, että nämä rakenteet säilytettäisiin ja komissio tukisi niitä, kunnes työviranomaisen on täysin toimintakykyinen.

Pysyvien edustajien komitea (Coreper I) keskusteli puheenjohtajavaltion viimeisimmästä kompromissiehdotuksesta (14247/18) 23. marraskuuta 2018. Puheenjohtajavaltion ehdotusta kannatettiin hyvin laajalti, vaikka osa valtuuskunnista olisikin halunnut pitäytyä läheisemmin komission ehdotuksessa.

Tärkeimmät käsitellyt aiheet

1) Työviranomaisen nimi

Osa jäsenvaltioista halusi säilyttää aluksi ehdotetun nimen, 'Euroopan työviranomaisen', tämän operatiivisen elimen merkityksen korostamiseksi muihin elimiin verrattuna. Jäsenvaltioiden enemmistö kannatti kuitenkin puheenjohtajavaltion ehdotusta nimetä uusi elin 'Euroopan työvirastoksi' etenkin, koska tämä kuvaa kyseisen elimen roolia, joka on rajattu jäsenvaltioiden tukemiseen.

2) Maantieliikenne

Jotkut valtuuskunnat viittasivat maantieliikenteen alalla niin kutsutun liikkuvuuspaketin puitteissa meneillään oleviin neuvotteluihin ja ehdottivat 1 artiklan 3 kohdan g, h ja i alakohdassa lueteltujen tähän liittyvien unionin säädösten poistamista. Ne mainitsivat päällekkäisyyksien ja rinnakkaisten rakenteiden riskin erityisesti maantieliikenteen alalla.

Jälkimmäisen huolenaiheen ratkaisemiseksi puheenjohtajavaltio on lisännyt uuden virkkeen johdanto-osan 8 kappaleen loppuun.

Joukko jäsenvaltioita tuki toista pyyntöä, jonka mukaan itse säädöstekstissä olisi säädettävä, että työvirasto käsittelee maantieliikenteen alalla vain työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen ja sosiaaliturvan yhteensovittamiseen liittyviä kysymyksiä.

Oikeudellisen täsmennyksen mukaan näin on jo nyt 1 artiklan 2 kohdan nojalla. Näin ollen puheenjohtajavaltio katsoi, että johdanto-osan 8 kappaleessa oleva täsmennys riittää ratkaisemaan tämän kysymyksen. Liitteessä olevassa asiakirjassa muutos on merkitty lihavoinnilla ja alleviivauksella.

3) **Sovittelu**

Jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä siitä, että sovitteluun osallistumisen olisi oltava vapaaehtoista. Useimmat jäsenvaltiot hyväksyivät puheenjohtajavaltion ehdotuksen, jonka mukaan sovittelijan olisi yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa pyrittävä pääsemään konsensuksella yhteisymmärrykseen ainoastaan neuvoa-antavassa roolissa toimivien muiden jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ja komission mahdollisella tuella.

Jäljellä olevat varaumat

Yleiset tarkasteluvaraumat: HU, MT, PL, SE

Parlamentaariset varaumat: DK, UK

Tarkasteluvarauma maantieliikenteen osalta: BG.

III LOPUKSI

TSTK-neuvostoa pyydetään hyväksymään tämän selvityksen liitteessä oleva kompromissiteksti yleisnäkemyksen muodostamiseksi 6. joulukuuta 2018 pidettävässä istunnossa.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan työviraston perustamisesta

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 ja 48 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisen vapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen (SEUT-sopimukseen) kirjattuja unionin sisämarkkinoiden peruseriaatteita.

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (2) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimuksen) 3 artiklan mukaisesti unioni pyrkii täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoittelevaan erittäin kilpailukykyiseen sosiaaliseen markkinatalouteen ja edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua. SEUT-sopimuksen 9 artiklan mukaisesti unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon muun muassa korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoisen koulutuksen edistämiseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset.
- (3) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio antoivat 17 päivänä marraskuuta 2017 sosiaalialan huippukokouksessa Göteborgissa yhteisen julistuksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista. Huippukokouksessa muistutettiin, että ihmiset on asetettava etusijalle, jotta voidaan kehittää edelleen unionin sosiaalista ulottuvuutta ja edistää lähentymistä kaikilla tasoilla toteutettavilla toimilla, mikä vahvistettiin Eurooppa-neuvoston päätelmissä 14 päivänä joulukuuta 2017.
- (4) Kuten EU:n lainsäädäntöprioriteetteja vuosiksi 2018–2019 koskevassa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisessä julistuksessa todetaan, ne sitoutuvat toteuttamaan toimia unionin sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiseksi parantamalla sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista⁵, suojaamalla työntekijöitä työpaikan terveysriskeiltä⁶, varmistamalla kaikkien tasapuolinen kohtelu unionin työmarkkinoilla nykyaikaistamalla työntekijöiden lähettämistä koskevia sääntöjä⁷ sekä parantamalla unionin lainsäädännön rajatylittävää täytäntöönpanon valvontaa.

⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 987/2009 muuttamisesta (COM(2016) 815 final).

⁶ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta (COM(2017) 11 final).

⁷ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY muuttamisesta (COM (2016) 128 final).

- (5) Jotta voidaan lisätä oikeudenmukaisuutta ja luottamusta sisämarkkinoilla, olisi perustettava Euroopan unionin työvirasto, jäljempänä 'työvirasto'. Työviraston olisi tuettava jäsenvaltioita ja komissiota pyrittäessä parantamaan työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen ja asiaan liittyvien palvelujen saatavuutta yksityishenkilöiden ja työnantajien kannalta. Työviraston olisi myös tuettava sääntöjen noudattamista ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä unionin lainsäädännön tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi näillä aloilla sekä soviteltava ja edistettävä ratkaisun löytämistä rajatylittävien riita-asioiden tai työmarkkinahäiriöiden tapauksessa.
- (6) Työviraston olisi hoidettava tehtäviään työvoiman rajatylittävän liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin aloilla, mukaan luettuina työntekijöiden vapaa liikkuvuus, työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon sekä erittäin liikkuvat palvelut. Sen olisi myös vahvistettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pimeän työn torjumisessa rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa päättää kansallisella tasolla toteutettavista toimista. Jos työvirasto tehtäviään hoitaessaan saa tietoonsa epäiltyjä sääntöjenvastaisuuksia ja rikkomuksia pakollisten työolojen, työterveys- ja työturvallisuussääntöjen tai kolmannen maan kansalaisten työllistämisen kaltaisilla aloilla, sen pitäisi voida raportoida näistä ja tehdä niihin liittyvää yhteistyötä asianomaisten jäsenvaltion kansallisten viranomaisten ja tapauksen mukaan komission ja muiden toimivaltaisten unionin elinten kanssa.
- (6 a) (uusi) Työviraston toiminnan soveltamisalan olisi katettava tässä asetuksessa luetellut tietyt unionin säädökset, mukaan lukien näiden unionin säädösten tulevat muutokset.

- (7) Työviraston pitäisi helpottaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, jota säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 492/2011⁸, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/54/EU⁹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/589¹⁰. Sen pitäisi helpottaa työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon, jota säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/71/EY¹¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/67/EU¹², myös siten, että se tukee niiden säännösten täytäntöönpanoa, jotka pannaan täytäntöön yleisesti sovellettavilla työehtosopimuksilla jäsenvaltioiden käytäntöjen mukaisesti.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/54/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puitteissa työntekijöille myönnettyjen oikeuksien käyttämistä helpottavista toimenpiteistä (EUVL L 128, 30.4.2014, s. 8).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/589, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2016, työnvälityspalvelujen eurooppalaisesta verkostosta (Eures), liikkuvuuspalvelujen tarjoamisesta työntekijöille ja työmarkkinoiden yhdentymisen tiivistämisestä ja asetusten (EU) N:o 492/2011 ja (EU) N:o 1296/2013 muuttamisesta (EUVL L 107, 22.4.2016, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

Rajoittamatta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan tehtäviä ja toimintaa, sen pitäisi myös helpottaa sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista, jota säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 883/2004¹³, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 987/2009¹⁴ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 1231/2010¹⁵ sekä neuvoston asetuksella (EY) N:o 1408/71¹⁶, neuvoston asetuksella (EY) N:o 574/2003¹⁷ ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 859/2003¹⁸.

-
- ¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1; oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1).
- ¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).
- ¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).
- ¹⁶ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2).
- ¹⁷ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 574/72, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1).
- ¹⁸ Neuvoston asetukset (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1).

- (8) Joissakin tapauksissa on annettu alakohtaista unionin lainsäädäntöä, jotta voidaan vastata kyseisen alan tiettyihin tarpeisiin, esimerkiksi kansainvälisen maantieliikenteen alalla.

Soveltamisalansa puitteissa työviraston olisi käsiteltävä rajatylittäviä **työvoiman liikkuvuuden ja sosiaaliturvan** näkökohtia myös sovellettaessa tällaista alakohtaista unionin lainsäädäntöä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006¹⁹, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/22/EY²⁰, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1071/2009²¹ ja direktiivin 2006/22/EY muuttamisesta annettua direktiiviä (COM(2017) 278)²² välttämällä päällekkäisyyksiä ja rinnakkaisia rakenteita. Työvirasto voisi erityisesti tarjota tukea jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle, jos jäsenvaltiot eivät ole luoneet kahden- tai monenvälisiä täytäntöönpanorakenteita.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51).

²² Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/22/EY muuttamisesta valvontavaatimusten osalta ja direktiivejä 96/71/EY ja 2014/67/EU koskevien erityisten sääntöjen vahvistamisesta siltä osin kuin on kyse maantieliikenteen alan työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (COM(2017) 278).

- (9) Työviraston toiminnan piiriin kuuluvien henkilöiden olisi oltava henkilöitä, joihin sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa unionin lainsäädäntöä, mukaan luettuna työntekijät, itsenäiset ammatinharjoittajat, työnhakijat ja työvoiman ulkopuolella olevat henkilöt; tämän pitäisi kattaa sekä unionin kansalaiset että kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat laillisesti unionissa, kuten lähetetyt työntekijät, yrityksen sisäisesti siirretyt työntekijät ja pitkään EU:ssa oleskelleet henkilöt sekä heidän perheenjäsenensä.
- (10) Työviraston perustamisesta ei pitäisi syntyä uusia oikeuksia tai velvollisuuksia yksityishenkilöille tai työnantajille, mukaan luettuna talouden toimijat tai voittoa tuottamattomat järjestöt, koska niiden olisi kuuluttava työviraston toiminnan piiriin samalla tavalla kuin ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan unionin lainsäädännön piiriin.
- (11) Sen varmistamiseksi, että yksityishenkilöt ja työnantajat voivat hyödyntää oikeudenmukaisia ja tehokkaita sisämarkkinoita, työviraston olisi edistettävä niiden mahdollisuuksia liikkuvuuteen ja mahdollisuuksia tarjota palveluja ja palkata työntekijöitä kaikkialla unionissa. Tähän sisältyy yksityishenkilöiden rajatylittävän liikkuvuuden tukeminen helpottamalla rajatylittävää liikkuvuutta koskevien palvelujen, kuten työ-, harjoittelu- ja oppisopimuspaikkojen rajatylittävien hakupalvelujen, saatavuutta ja edistämällä liikkuvuusjärjestelyitä, kuten "Eka Eures-työpaikka" ja "ErasmusPro". Työviraston olisi myös pyrittävä parantamaan tietojen, mukaan luettuna unionin lainsäädännöstä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen, avoimuutta ja palvelujen saatavuutta yksityishenkilöiden ja työnantajien kannalta yhteistyössä unionin muiden tiedotuspalvelujen, kuten Sinun Eurooppasi -neuvonnan, kanssa ja hyödyntämään täysimääräisesti Sinun Eurooppasi -portaalia ja varmistamaan johdonmukaisuus sen kanssa; portaali muodostaa asetuksella [EUVL: lisätään viittaukset yhteiseen digitaaliseen palveluväylään – COM (2017)256]²³ perustetun yhteisen digitaalisen palveluväylän selkärangan.

²³ Asetus [EUVL: lisätään viittaus yhteiseen digitaaliseen palveluväylään – COM(2017) 256].

- (12) Tätä varten työviraston olisi tehtävä läheistä ja jäsenneltyä yhteistyötä muiden asiaan liittyvin unionin aloitteiden ja verkostojen kanssa, erityisesti Euroopan laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston²⁴, Yritys-Eurooppa-verkoston, raja-alueiden yhteyspisteen, Solvit-verkoston²⁵ ja johtavien työsuojelutarkastajien komitean kanssa, samoin kuin asiaan liittyvien kansallisen palvelujen kanssa, kuten jäsenvaltioiden direktiivin 2014/54/EU nojalla nimeämien yhdenvertaista kohtelua edistävien ja unionin työntekijöitä ja heidän perheenjäsentään tukevien elinten kanssa. Työviraston olisi korvattava komissio asetuksen (EU) 2016/589 nojalla perustetun työnvälityspalvelujen eurooppalaisen verkoston, jäljempänä 'Eures-verkosto', Euroopan koordinoititoimiston hallinnossa, mukaan luettuna Eures-portaalin ja siihen liittyvien tietotekniikkapalvelujen tehokkuutta koskevien käyttäjien tarpeiden ja yritysten vaatimusten määrittely; tähän eivät sisälly tietotekniikkahankinnat eikä tietotekniikkainfrastruktuurin toiminta ja kehittäminen, joista komissio vastaa edelleen.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2014/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, julkisten työvoimapalvelujen tehostetusta yhteistyöstä (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 32).

²⁵ Komission suositus, annettu 17 päivänä syyskuuta 2013, SOLVIT-ongelmanratkaisuverkkoa koskevista periaatteista (EUVL L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (13) Työviraston olisi tuettava yhteistyötä ja nopeaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä, jotta unionin lainsäädännön soveltaminen olisi oikeudenmukaista, yksinkertaista ja tehokasta. Työviraston yhteydessä työskentelevien kansallisten yhteyshenkilöiden olisi yhdessä muun henkilöstön kanssa tuettava jäsenvaltioiden yhteistyövelvollisuuksien noudattamista, vauhditettava niiden välisiä vaihtoja viiveiden vähentämiseen tähtäävillä menettelyillä ja varmistettava yhteydet muihin kansallisiin yhteysvirastoihin ja -elimiin ja yhteyspisteisiin, jotka on perustettu unionin lainsäädännön nojalla. Työviraston olisi kannustettava innovatiivisten lähestymistapojen käyttöä tehokkaan ja tuloksellisen rajatylittävän yhteistyön aikaansaamiseksi, esimerkiksi sähköiset tiedonvaihtovälineet, kuten sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä (IMI), ja edistettävä kansallisten viranomaisten väliseen viestinvaihtoon käytettyjen menettelyjen digitalisoimista ja tietoteknisten välineiden parantamista.
- (14) Jotta voidaan kehittää jäsenvaltioiden valmiuksia torjua työviraston soveltamisalaan kuuluvaan unionin lainsäädäntöön liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, työviraston olisi tuettava kansallisia viranomaisia samanaikaisten tai yhteisten tarkastusten suorittamisessa, mukaan luettuna helpottamalla direktiivin 2014/67/EU 10 artiklan mukaisten tarkastusten tekemistä. Tällaiset tarkastukset olisi tehtävä jäsenvaltioiden pyynnöstä tai niiden suostumuksella työviraston ehdotuksesta. Työviraston olisi tarjottava strategista, logistista ja teknistä tukea jäsenvaltioille, jotka osallistuvat samanaikaisiin tai yhteisiin tarkastuksiin, luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia täysin noudattaen. Tarkastukset olisi suoritettava asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja täysin niiden kansallisen lainsäädännön puitteissa, ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava seurantatoimia samanaikaisten tai yhteisten tarkastusten tulosten perusteella kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

- (15) Jotta voitaisiin seurata syntymässä olevia suuntauksia, haasteita tai aukkoja työvoiman liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin alalla, työviraston olisi kehitettävä analyttisiä ja riskinarviointivalmiuksia. Tähän pitäisi sisältyä työmarkkina-analyysien ja -tutkimusten sekä vertaisarviointien tekeminen. Työviraston olisi seurattava mahdollista epätasapainoa, joka liittyy ammattitaidon ja työvoiman rajatylittävään liikkumiseen, mukaan luettuna mahdollinen vaikutus alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Työviraston olisi myös tuettava direktiivin 2014/67/EU 10 artiklassa tarkoitettua riskinarviointia. Työviraston olisi varmistettava synergiaedut ja täydentävyys muiden unionin virastojen tai palvelujen tai verkostojen kanssa. Tähän liittyen olisi pyydettyä tietoja Solvit-verkostolta ja samanlaisilta palveluilta toistuvista ongelmista, joita yksityishenkilöt ja yritykset kohtaavat käyttäessään oikeuksiaan työviraston soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Työviraston olisi myös helpotettava ja järjeistettävä tiedonkeruutoimia, joista säädetään sen soveltamisalaan kuuluvassa asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä. Tästä ei aiheudu uusia raportointivelvollisuuksia jäsenvaltioille.
- (16) Voidakseen kehittää kansallisten viranomaisten valmiuksia ja parantaa soveltamisalaansa kuuluvan unionin lainsäädännön soveltamisen johdonmukaisuutta työviraston olisi tarjottava operatiivista tukea kansallisille viranomaisille esimerkiksi laatimalla käytännön ohjeita, perustamalla koulutus- ja vertaisoppimisohjelmia, edistämällä keskinäisen avunannon hankkeita, helpottamalla esimerkiksi direktiivin 2014/67/EU 8 artiklassa tarkoitettuja henkilöstövaihtoja ja tukemalla jäsenvaltioita sellaisten tiedotuskampanjojen järjestämisessä, joilla lisätään yksityishenkilöiden ja työnantajien tietoa heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Työviraston olisi edistettävä hyvien toimintatapojen vaihtoa, levittämistä ja käyttöönottoa.

- (17) Työviraston olisi toimittava sovittelijana. Jäsenvaltioiden olisi voitava viedä riidanalaisia yksittäisiä asioita työviraston sovittelavaksi, jos asioita ei ole voitu ratkaista suorilla yhteyksillä, vuoropuhelulla tai tätä varten käyttöön otetulla vuoropuhelumenettelyllä. Hallintoneuvoston olisi vahvistettava menettelysäännöt sovittelumenettelyn yksityiskohdista. Sovittelussa olisi käsiteltävä vain jäsenvaltioiden välisiä riita-asioita, ja yksityishenkilöiden ja työnantajien, joilla on vaikeuksia unionin oikeuksien käyttämisessä, olisi edelleen voitava käyttää tällaisiin tapauksiin erikoistuneita kansallisia ja unionin palveluja, kuten Solvit-verkostoa, jonka käsiteltäväksi työviraston olisi saatettava tällaiset tapaukset. Solvit-verkoston olisi voitava saattaa työviraston käsiteltäväksi tapaukset, joissa ongelmaa ei voida ratkaista kansallisten hallintojen välisten erimielisyyksien vuoksi. Työviraston olisi hoidettava sovittelutehtävänsä rajoittamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa EU:n lainsäädännön tulkitsemisessa. Sosiaaliturvan koordinointiin liittyviin riita-asioihin olisi edelleen sovellettava sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan sovittelumenettelyä, eikä työviraston pitäisi käsitellä näitä riita-asioita, mutta elinten olisi tarvittaessa tehtävä yhteistyötä erityisesti vaihtamalla asiaankuuluvaa tietoa.
- (18) Työviraston olisi helpotettava asiaankuuluvien sidosryhmien välistä yhteistyötä ja tiedon jakamista, jotta voidaan puuttua useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon vaikuttaviin työmarkkinahäiriöihin. Riippumatta niiden tapahtumien luonteesta, joilla voi olla laajoja kielteisiä vaikutuksia työmarkkinoille, olivatpa ne taloudellisia tai rahoituksellisia vaikeuksia tai työllisyyteen vaikuttavia yrityksen rakennemuutoksia, työviraston olisi toimittava asianomaisten sidosryhmien vuoropuhelun ja yhteistyön foorumina näiden tapahtumien seurausten lieventämiseksi.

(19) Eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet tarjoavat periaatteita ja suosituksia tavoista, joilla voidaan parantaa yhteentoimivuutta koskevien toimien ja julkisten palvelujen tarjoamisen hallintotapaa, luoda organisaatioiden välisiä ja rajatylittäviä suhteita, selkeyttää digitaalisia päästä päähän -vaihtoja tukevia prosesseja ja varmistaa, että sekä voimassa oleva että tuleva lainsäädäntö tukee yhteentoimivuusperiaatteita. Eurooppalainen yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuri (EIRA) on yleinen rakenne, joka koostuu periaatteista ja ohjeista, joita sovelletaan yhteentoimivuuksratkaisujen toteuttamiseen²⁶. Työviraston olisi käytettävä sekä eurooppalaisia yhteentoimivuusperiaatteita että yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuria oppaana ja tukena käsitellessään yhteentoimivuuteen liittyviä seikkoja.

(19 a) (uusi) Työviraston olisi pyrittävä tarjoamaan unionin ja kansallisille sidosryhmille parempi pääsy verkossa olevaan tietoon ja verkkopalveluihin sekä helpotettava niiden välistä tiedonvaihtoa. Näin ollen työviraston olisi aina kun mahdollista kannustettava sähköisten työkalujen käyttöön. Tietotekniikkajärjestelmien ja verkkosivujen lisäksi digitaalisilla välineillä, kuten verkkoalustoilla, on yhä keskeisempi rooli rajatylittävillä työvoiman liikkuvuuden markkinoilla. Nämä välineet tarjoavat helposti pääsyn olennaiseen tietoon verkossa ja helpottavat unionin ja kansallisten sidosryhmien tiedonvaihtoa rajatylittävästä toiminnasta.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/2240, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuuksratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä (EUVL L 318, 4.12.2015, s. 1).

- (19 b) (uusi) Työviraston olisi pyrittävä siihen, että tässä asetuksessa vahvistettujen tehtävien hoitamista varten luotavat verkkosivut ja mobiilisovellukset ovat asiaankuuluvien unionin saavutettavuusvaatimusten mukaisia. Direktiivissä 2016/2102/EU²⁷ jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että niiden julkisyhteisöjen verkkosivustot ovat saavutettavia havaittavuuden, hallittavuuden, ymmärrettävyyden ja toimintavarmuuden periaatteiden mukaisesti, ja että ne ovat kyseisessä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset. Koska tätä direktiiviä ei sovelleta unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen verkkosivuihin ja mobiilisovelluksiin, työviraston olisi pyrittävä noudattamaan siinä vahvistettuja periaatteita.
- (20) Työvirastoa olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission erillisvirastoista 19 päivänä heinäkuuta 2012 antaman julkilausuman periaatteiden mukaisesti.
- (21) Jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voivat varmistaa työviraston tehokkaan toiminnan. Hallintoneuvoston kokoonpanossa, myös puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnassa, olisi otettava huomioon sukupuolten tasapuolinen edustus, kokemus ja pätevyys. Työviraston tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan takaamiseksi hallintoneuvoston olisi hyväksyttävä vuotuinen työohjelma, suoritettava työviraston talousarvioon liittyvät tehtävänsä, hyväksyttävä työvirastoon sovellettavat varainhoitosäännöt, nimitettävä toimitusjohtaja ja vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti toimitusjohtaja tekee työviraston operatiivisia tehtäviä koskevat päätökset. Edustajat unionin jäsenvaltioiden ulkopuolisista maista, jotka soveltavat työviraston soveltamisalaan kuuluvia unionin sääntöjä, voivat osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijoina.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2102, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta (EUVL L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (22) Hallintoneuvoston ja toimitusjohtajan olisi hoidettava tehtäviään riippumattomasti ja toimittava yleisen edun mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission toimivaltaa.
- (23) Työviraston olisi turvauduttava asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemukseen sen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla sidosryhmien edustajien ryhmän kautta. Tämän ryhmän jäsenten olisi edustettava unionin tason työmarkkinaosapuolia. Tehtäviään suorittaessaan sidosryhmien edustajien ryhmän olisi otettava asianmukaisesti huomioon asetuksella (EY) N:o 883/2004 perustetun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän neuvoa-antavan komitean ja asetuksella (EU) N:o 492/2011 perustetun työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevän neuvoa-antavan komitean lausunnot ja hyödynnettävä niiden asiantuntemusta.
- (24) Työviraston täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin unionin yleisestä talousarviosta, jäsenvaltioiden mahdollisista vapaaehtoisista maksuosuuksista ja työviraston työhön osallistuvien kolmansien maiden mahdollisista maksuosuuksista. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa työviraston pitäisi pystyä myös vastaanottamaan valtuutus sopimuksia tai kertaluonteisia avustuksia ja veloittamaan julkaisuistaan tai tarjoamistaan palveluista.
- (25) Tähän asetukseen liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679²⁸ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001²⁹. Tähän kuuluu asianmukaisten teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden käyttöönotto, jotta noudatetaan edellä mainituissa asetuksissa vahvistettuja velvollisuuksia, etenkin toimenpiteiden, jotka liittyvät henkilötietojen käsittelyn laillisuuteen ja turvallisuuteen, tietojen toimittamiseen sekä rekisteröityjen oikeuksiin.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (26) Työviraston toiminnan avoimuuden varmistamiseksi työvirastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001³⁰. Euroopan oikeusasiamiehen olisi valvottava työviraston toimintaa SEUT-sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.
- (27) Työvirastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013³¹, ja työviraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista.
- (28) Työviraston sijaintijäsenvaltion olisi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet työviraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.
- (29) Avointen ja selkeiden työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi työviraston henkilöstöön ja sen toimitusjohtajaan olisi sovellettava asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 säädettyjä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, jäljempänä 'virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt', ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', yhdessä jäljempänä 'henkilöstösäännöt', myös vaitiolovelvollisuutta tai muita vastaavia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (30) Työviraston olisi tehtävä yhteistyötä muiden unionin virastojen kanssa, etenkin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan alalla perustettujen virastojen kanssa niiden toimivaltuuksien puitteissa ja hyödynnettävä niiden asiantuntemusta ja maksimoitava synergiaedut; nämä virastot ovat Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (Eurofound), Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop), Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto (EU OSHA) ja Euroopan koulutussäätiö (ETF), sekä järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjumisen alalla Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto (Europol) ja Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virasto (Eurojust).
- (31) Tuodakseen työvoiman rajatylittävän liikkuvuuden alalla toimivien virastojen toimintaan operatiivisen ulottuvuuden työviraston olisi otettava hoitaakseen asetuksella (EU) N:o 492/2011 perustetun työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevän teknisen komitean, komission päätöksellä 2009/17/EY perustetun työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevän asiantuntijakomitean, mukaan lukien tiedonvaihto hallinnollisesta yhteistyöstä, avustaminen täytäntöönpanokysymyksissä sekä rajatylittävä täytäntöönpanon valvonta, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2016/344³² perustetun pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin tehtävät. Työviraston tultua täysi toimintakykyiseksi nämä elimet olisi lakkautettava; hallintoneuvosto voi kuitenkin päättää perustaa tiettyä asiaa käsitteleviä työryhmiä tai asiantuntijajaneleeja.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2016/344, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin perustamisesta (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (32) Työvirasto ei saisi puuttua asetuksella (EY) N:o 883/2004 perustetun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan, jäljempänä 'hallintotoimikunta', toimivaltaan siltä osin kuin se hoitaa asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 soveltamiseen liittyviä tehtäviä; näiden kahden elimen olisi tehtävä läheistä yhteistyötä synergioiden luomiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.
- (33) Asetuksella (EY) N:o 883/2004 perustettu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevä neuvoa-antava komitea ja asetuksella (EU) N:o 492/2011 perustettu työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevä neuvoa-antava komitea tarjoavat foorumin kansallisen tason työmarkkinaosapuolten ja hallitusten edustajien kuulemista varten. Työviraston olisi annettava panoksensa niiden työhön, ja se voi osallistua niiden kokouksiin.
- (34) Tämän uuden institutionaalisen rakenteen huomioon ottamiseksi asetuksia (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 olisi muutettava ja päätös (EU) 2016/344 olisi kumottava, kun työvirasto on täysin toimintavalmis.
- (35) Työviraston olisi kunnioitettava SEUT-sopimuksessa nimenomaisesti tunnustettua kansallisten työmarkkinasuhteiden järjestelmien monimuotoisuutta ja työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä. Työviraston tehtävien toteuttamiseen osallistuminen ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin ja velvoitteisiin, jotka perustuvat muun muassa asiaankuuluviin ja sovellettaviin Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksiin, kuten ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskevaan yleissopimukseen nro 81, eikä jäsenvaltioiden toimivaltaan säännellä, sovittaa tai seurata kansallisia työmarkkinasuhteita, erityisesti työehtosopimusten neuvotteluoikeuden ja työtaisteluoikeuden käytön osalta.

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli tukea työntekijöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta ja edistää sisämarkkinoiden oikeudenmukaisuuden vahvistamista toimimalla koordinoimattomalla tavalla, vaan ne voidaan toiminnan rajatylittävän luonteen ja jäsenvaltioiden suuremman yhteistyötarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (37) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, sellaisina kuin niihin viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Periaatteet

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan työvirasto, jäljempänä 'työvirasto'.
2. Työviraston on avustettava jäsenvaltioita ja komissiota asioissa, jotka liittyvät työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen unionissa.
3. Työviraston toiminnan soveltamisala kattaa seuraavat unionin säädökset:
 - a) direktiivi (EY) 96/71 palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon³³;
 - b) direktiivi (EU) 2014/67 palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta³⁴.

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

- c) asetus (EY) N:o 883/2004 sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta³⁵ ja asetus (EY) No 987/2009 sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä, mukaan lukien asetusten (ETY) N:o 1408/71³⁶ ja (ETY) N:o 574/72³⁷ säännökset siinä määrin, kun ne ovat vielä voimassa³⁸, asetus (EU) 1231/2010³⁹ ja asetus (EY) 859/2003, joilla kaksi ensimmäistä asetusta ulotetaan koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske;
- d) asetus (EU) N:o 492/2011 työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella⁴⁰;

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1; oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1).

³⁶ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2).

³⁷ Neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1).

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) No 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1).

- e) direktiivi (EU) 2014/54 työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puitteissa työntekijöille myönnettyjen oikeuksien harjoittamista helpottavista toimenpiteistä⁴¹;
- f) asetus (EU) 2016/589 työnvälityspalvelujen eurooppalaisesta verkostosta (Eures), liikkuvuuspalvelujen tarjoamisesta työntekijöille ja työmarkkinoiden yhdentymisen tiivistämisestä ja asetusten (EU) N:o 492/2011 ja (EU) N:o 1296/2013 muuttamisesta⁴²;
- g) asetus (EY) N:o 561/2006 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta⁴³;
- h) direktiivi 2006/22/EY tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta⁴⁴;

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/54/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puitteissa työntekijöille myönnettyjen oikeuksien käyttämistä helpottavista toimenpiteistä (EUVL L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁴² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/589, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2016, työnvälityspalvelujen eurooppalaisesta verkostosta (Eures), liikkuvuuspalvelujen tarjoamisesta työntekijöille ja työmarkkinoiden yhdentymisen tiivistämisestä ja asetusten (EU) N:o 492/2011 ja (EU) N:o 1296/2013 muuttamisesta (EUVL L 107, 22.4.2016, s. 1).

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁴⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35).

- i) asetus (EY) N:o 1071/2009 maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta⁴⁵.

4. Työviraston toiminnan soveltamisala ulottuu niihin tämän asetuksen säännöksiin, jotka liittyvät

- a) yhteistyön helpottamiseen unionin ja kansallisten sidosryhmien välillä rajatylittävien työmarkkinahäiriöiden tapauksessa ja
- b) jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön pimeän työn torjumiseksi.

5. Tässä asetuksessa kunnioitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaa 3 kohdassa lueteltujen unionin säädösten soveltamisen ja täytäntöönpanon osalta. Siinä kunnioitetaan SEUT-sopimuksessa tunnustettua kansallisten työmarkkinasuhteiden järjestelmien monimuotoisuutta ja työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä. Se ei vaikuta unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden mukaisiin yksilön ja työnantajan oikeuksiin ja velvollisuuksiin eikä niistä johtuviin kansallisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden välisiä olemassa olevia kahdenvälisiä sopimuksia ja hallinnollisia yhteistyöjärjestelyjä, etenkin samanaikaisiin ja yhteisiin tarkastuksiin liittyviä sopimuksia ja järjestelyjä.

2 artikla

Tavoitteet

Työviraston tavoitteena on edistää oikeudenmukaista työvoiman liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Tätä varten työviraston on 1 artiklan mukaisen soveltamisalan puitteissa:

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51).

- a) helpotettava yksityishenkilöiden ja työnantajien kannalta oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen sekä asiaa koskevien palvelujen saatavuutta;
- b) tuettava yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä asiaa koskevan unionin lainsäädännön rajatylittävässä täytäntöönpanossa, myös helpottamalla samanaikaisia ja yhteisiä tarkastuksia;
- c) sovitettava jäsenvaltioiden välisissä rajatylittävissä riita-asioissa;
- d) helpotettava asiaankuuluvien unionin ja kansallisten sidosryhmien välistä yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi rajatylittävissä työmarkkinahäiriöissä;
- e) tuettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pimeän työn torjumisessa.

3 artikla

Oikeudellinen asema

1. Työvirasto on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Työvirastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi muun muassa hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

4 artikla

Kotipaikka

Työviraston toimipaikka on [x].

II luku

Työviraston tehtävät

5 artikla

Työviraston tehtävät

Tavoitteidensa saavuttamiseksi työviraston on hoidettava seuraavat tehtävät:

- a) helpotettava 6 ja 7 artiklan mukaisesti yksityishenkilöiden, työmarkkinaosapuolten ja työnantajien tiedonsaantia rajatylittäviin tilanteisiin liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista sekä työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvien palvelujen saantia;
- b) helpotettava 8 artiklan mukaisesti yhteistyötä ja tiedonvaihtoa kansallisten viranomaisten välillä asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamisen ja täytäntöönpanon tehostamiseksi;
- c) tuettava 9 ja 10 artiklan mukaisesti samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia;
- d) tehtävä 11 artiklan mukaisesti analyysyjä ja riskinarviointeja työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvistä seikoista;
- e) tuettava 12 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden valmiuksien kehittämistä siltä osin kuin on kyse asiaa koskevan unionin lainsäädännön tehokkaasta soveltamisesta ja täytäntöönpanosta;
- (e a) (uusi) tuettava 12 a artiklan (uusi) mukaisesti jäsenvaltioita pimeän työn torjumisessa;
- f) soviteltava 13 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden välisiä riita-asioita, jotka liittyvät asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamiseen;
- g) helpotettava 14 artiklan mukaisesti yhteistyötä asiaan liittyvien sidosryhmien välillä rajatylittävien työmarkkinahäiriöiden tapauksessa.

6 artikla

Työvoiman rajatylittävää liikkuvuutta koskevat tiedot

Työviraston on parannettava yksityishenkilöille ja työnantajille tarjottavien, 1 artiklan 3 kohdassa luetelluista unionin säädöksistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen saatavuutta, laatua ja käytettävyyttä työvoiman liikkuvuuden helpottamiseksi kaikkialla unionissa.

Tätä varten työviraston on

- a) tuettava jäsenvaltioita Eures-asetuksen (EU) 589/2016 soveltamisessa
 - i. helpottamalla yksityishenkilöiden ja työnantajien pääsyä tietoihin työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvistä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan sekä elin- ja työoloista, myös viittaamalla kansallisiin tietolähteisiin ja täydentämällä unionin tason tietolähteitä;
 - ii. edistämällä mahdollisuuksia työntekijöiden liikkuvuuden tukemiseen, myös antamalla ei-sitovia neuvoja yleisistä oppimismahdollisuuksista ja kielten opiskelusta;

[...]

- d) tuettava jäsenvaltioita direktiivin 2014/54/EU 6 artiklassa säädettyyn työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen ja direktiivin 2014/67/EU 5 artiklassa säädettyyn työntekijöiden lähettämiseen liittyvien tietojen levittämistä ja saantimahdollisuuksia koskevien velvollisuuksien noudattamisessa, myös viittaamalla kansallisiin tietolähteisiin, kuten virallinen kansallinen verkkosivusto;
- e) tuettava jäsenvaltioita asiaankuuluvien kansallisten tiedotuspalvelujen tarkkuuden, kattavuuden ja käyttäjäystävällisyyden parantamisessa asetuksessa [EUVL: lisätään viittaus yhteiseen digitaaliseen palveluväylään – COM(2017) 256] säädettyjen laatuvaatimusten mukaisesti;
- f) tuettava jäsenvaltioita yksityishenkilöille ja työnantajille tarjottavien vapaaehtoisen rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvien tietojen ja palvelujen tarjoamisen järjeistämisessä.

Työvoiman rajatylittävää liikkuvuutta koskevien palvelujen saanti

1. Työviraston on tarjottava yksityishenkilöille ja työnantajille palveluja, joilla helpotetaan työvoiman liikkuvuutta unionissa. Tätä varten työviraston on
 - a) edistettävä sellaisten aloitteiden kehittämistä, joilla tuetaan yksityishenkilöiden rajatylittävää liikkuvuutta, mukaan luettuina kohdennetut liikkuvuusjärjestelyt;
 - b) helpotettava yksityishenkilöitä ja työnantajia hyödyttävän avointen työ-, harjoittelu- ja oppisopimuspaikkojen sekä ansioluetteloiden ja hakemusten rajatylittävän yhteensaattamisen saatavuutta Eures-verkoston kautta;
 - c) tehtävä läheistä ja jäsenneltyä yhteistyötä unionin muiden aloitteiden ja verkostojen kanssa, kuten Euroopan laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston, Yritys-Eurooppa-verkoston, raja-alueiden yhteyspisteen ja johtavien työsuojelutarkastajien komitean kanssa, erityisesti työvoiman rajatylittävää liikkuvuutta estävien tekijöiden yksilöimiseksi ja poistamiseksi;
 - d) helpotettava yhteistyötä seuraavien välillä: toimivaltaiset palvelut, jotka on nimetty kansallisella tasolla direktiivin 2014/54/EU mukaisesti antamaan rajatylittävään liikkuvuuteen liittyviä tietoja, neuvoja ja apua yksityishenkilöille ja työnantajille, erityisesti esittämällä verkkosivulla direktiivin 2014/54/EU 4 artiklan nojalla perustettujen elinten yhteistiedot.
2. Työviraston on hallinnoitava Eures-verkoston Euroopan koordinoititoimistoa ja varmistettava, että se täyttää velvollisuutensa asetuksen (EU) 2016/589 8 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta Eures-portaalin teknistä toimintaa ja kehittämistä ja siihen liittyviä tietotekniikkapalveluja, joita hallinnoi edelleen komissio. Työviraston toimitusjohtajan velvollisuutena on 23 artiklan 4 kohdan k alakohdassa säädetyn mukaisesti varmistaa, että toiminta on täysin sovellettavan tietosuojalainsäädännön vaatimusten mukaista, mukaan luettuna vaatimus nimittää tietosuojasta vastaava henkilö 3 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja tiedonvaihto

1. Työviraston on helpotettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tuettava niitä yhteistyövelvollisuuksien noudattamisessa, mukaan luettuna tiedonvaihto, sellaisena kuin se on määritelty työviraston toimivallan piiriin kuuluvassa unionin lainsäädännössä.

Tätä varten työviraston on kansallisten viranomaisten pyynnöstä ja niiden välisen tiedonvaihdon vauhdittamiseksi

- a) autettava kansallisia viranomaisia yksilöimään asiaankuuluvat kansallisten viranomaisten yhteyspisteet muissa jäsenvaltioissa;
- b) helpotettava kansallisten viranomaisten välisten pyyntöjen ja tiedonvaihdon seurantatoimia tarjoamalla logistista ja teknistä tukea, mukaan luettuna käännös- ja tulkkauspalvelut, ja vaihtamalla tapausten tilannetietoja;
- c) edistettävä ja jaettava hyviä toimintatapoja;
- d) helpotettava direktiivin 2014/67 mukaisten seuraamusten ja sakkojen rajatylittäviä täytäntöönpanomenettelyjä;

- 1 a. (uusi) Työviraston on raportoitava komissiolle neljännesvuosittain jäsenvaltioiden välisistä ratkaistuista ja ratkaisemattomista pyynnöistä ja saatettava ne tarpeen mukaan sovitteluun 13 artiklan mukaisesti.

[...]

3. Työviraston on edistettävä sähköisten välineiden ja menettelyjen käyttöä kansallisten viranomaisten välisessä viestinvaihdossa, mukaan luettuna sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä (IMI).

4. Työviraston on kannustettava innovatiivisten lähestymistapojen käyttöön, jotta saataisiin aikaan tehokas ja tuloksellinen rajatylittävä yhteistyö, ja tarkasteltava mahdollisuuksia käyttää sähköisiä vaihtomekanismeja jäsenvaltioiden välillä, jotta helpotettaisiin petosten havaitsemista; se toimittaa komissiolle raportteja näiden kehittämiseksi edelleen.

9 artikla

Samanaikaisten tai yhteisten tarkastusten tukeminen

1. Yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä työviraston on tuettava samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia 1 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toimintansa soveltamisalan puitteissa.

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) samanaikaisilla tarkastuksilla kahden tai useamman jäsenvaltion kansallisten viranomaisten toisiinsa liittyvissä asioissa tekemiä samanaikaisia tarkastuksia, joissa kukin kansallinen viranomainen toimii omalla alueellaan;
- b) yhteisillä tarkastuksilla yhden jäsenvaltion kansallisen viranomaisen omalla alueellaan tekemiä tarkastuksia, joihin osallistuu yhden tai useamman muun asianomaisen jäsenvaltion kansallisia viranomaisia.

- 1 a. (uusi) Pynnön voi toimittaa yksi tai useampi jäsenvaltio. Työvirasto voi myös ehdottaa asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille, että ne suorittavat samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella.

2. Jos jonkin jäsenvaltion viranomainen päättää olla osallistumatta 1 kohdassa tarkoitettuun samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen tai olla suorittamatta tällaista tarkastusta, sen on viipymättä ilmoitettava työvirastolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille kirjallisesti tai sähköisesti päätöksensä syyt.

3. Samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen järjestäminen edellyttää kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden etukäteen 33 artiklan mukaisten kansallisten yhteyshenkilöidensä kautta antamaa suostumusta. Jos yksi tai useampi jäsenvaltio ei suostu osallistumaan samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen, muut kansalliset viranomaiset suorittavat suunnitellun samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen vain osallistuvissa jäsenvaltioissa. Niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät suostuneet osallistumaan tarkastukseen, on pidettävä suunniteltua tarkastusta koskevat tiedot luottamuksellisina.

10 artikla

Samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia koskevat järjestelyt

1. Samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen tekemistä koskevassa sopimuksessa, jäljempänä 'samanaikaista tarkastusta koskeva sopimus' tai 'yhteistä tarkastusta koskeva sopimus', joka tehdään osallistuvien jäsenvaltioiden ja työviraston välillä, vahvistetaan tällaisen tarkastuksen tekemistä koskevat ehdot ja edellytykset, mukaan lukien tarvittaessa järjestelyt, jotka koskevat työviranomaisen henkilöstön osallistumista tarkastukseen. Samanaikaista tai yhteistä tarkastusta koskevaan sopimukseen voi sisältyä määräyksiä, joiden perusteella samanaikaiset tai yhteiset tarkastukset – kunhan niistä on sovittu ja ne on suunniteltu – voidaan toteuttaa lyhyellä varoitusajalla. Työviraston on laadittava sopimusmallit.
2. Samanaikaiset tai yhteiset tarkastukset on toteutettava sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa tarkastukset tehdään. Niiden seurantatoimet on toteutettava asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Työviraston on annettava samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia tekeville jäsenvaltioille logistista ja teknistä tukea, joka voi sisältää käännös- ja tulkkauspalveluita.
4. Työviraston henkilöstö voi osallistua samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen sen jäsenvaltion etukäteen antamalla suostumuksella, jonka alueella he avustaisivat tarkastuksessa, ja sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

5. Samanaikaista tai yhteistä tarkastusta tekevien kansallisten viranomaisten on raportoitava työvirastolle omassa jäsenvaltiossaan saaduista tuloksista ja samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen yleisestä operationaalisesta sujumisesta kuuden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä
6. Tämän asetuksen nojalla toteutettuja samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia koskevat tiedot on sisällytettävä hallintoneuvostolle neljännesvuosittain toimitettaviin kertomuksiin. Työviraston tukemia tarkastuksia käsittelevä vuosikertomus on sisällytettävä työviraston vuotuiseen toimintakertomukseen.
7. Jos työvirasto samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen aikana tai muun toimintansa aikana saa tietoonsa epäiltyjä sääntöjenvastaisuuksia 1 artiklan 3 kohdassa luetellun unionin lainsäädännön soveltamisessa, sen on tarvittaessa ilmoitettava näistä epäillyistä sääntöjenvastaisuuksista asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle.

11 artikla

Työvoiman rajatylittävää liikkuvuutta koskevat analyysit ja riskinarvioinnit

1. Työviraston on arvioitava riskejä ja tehtävä analyyskejä, jotka liittyvät rajatylittäviin työvoiman liikkuvuusvirtoihin, kuten työmarkkinoiden epätasapaino, alakohtaiset uhkat sekä yksityishenkilöiden ja työnantajien kohtaamat toistuvat ongelmat rajatylittävän liikkuvuuden alalla. Tässä tehtävässä työviraston on käytettävä olemassa olevista tutkimuksista peräisin olevia asiaankuuluvia ja ajankohtaisia tilastotietoja ja varmistettava täydentävyys muiden unionin virastojen tai palvelujen ja/tai kansallisten viranomaisten, virastojen tai palvelujen kanssa ja hyödynnettävä niiden asiantuntemusta, muun muassa taitotarpeiden ennustamisen ja työterveyden ja -turvallisuuden alalla. Komission pyynnöstä työvirasto voi laatia tarvittaessa johonkin aiheeseen keskittyviä seikkaperäisiä analyyskejä ja tutkimuksia, jotka perustuvat saatavilla oleviin asiaankuuluviin ja ajankohtaisiin tietoihin, työvoiman liikkuvuuteen liittyvien erityisten ongelmien tutkimiseksi.

2. Työviraston on järjestettävä vertaisarviointeja niiden jäsenvaltioiden keskuudessa, jotka suostuivat osallistumaan vertaisarviointiin, jotta voidaan
 - a) tarkastella sellaisia kysymyksiä, ongelmia ja erityisaiheita, joita saattaa liittyä työviraston toimivallan piiriin kuuluvan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoon ja käytännön soveltamiseen sekä täytäntöönpanon valvontaan käytännössä;
 - b) parantaa johdonmukaisuutta palvelujen tarjoamisessa yksityishenkilöille ja yrityksille;
 - c) lisätä tietoa ja parantaa vastavuoroista ymmärrystä eri järjestelmistä ja käytännöistä sekä arvioida erilaisten poliittisten toimenpiteiden tuloksellisuutta, mukaan luettuina ehkäisy- ja pelotetoimenpiteet.
3. Työviraston on suoritettava analyysi- ja riskiarviointitehtävänsä yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ja raportoitava havainnoistaan säännöllisesti jäsenvaltioille ja komissiolle sekä esitettävä mahdollisia toimenpiteitä, joilla havaittuihin heikkouksiin voidaan puuttua.
4. Työviraston on tarvittaessa koottava jäsenvaltioiden keräämiä ja toimittamia tilastotietoja työviraston toimivallan piiriin kuuluvan unionin lainsäädännön aloilla. Tässä tehtävässä työviraston on pyrittävä järjeistämään tämänhetkistä tiedonkeruutoimintaa näillä aloilla päällekkäisyyksien välttämiseksi tiedonkeruussa. Tapauksen mukaan sovelletaan 16 artiklaa. Työviraston on oltava yhteydessä komissioon (Eurostat) ja jaettava tiedonkeruutoimiensa tulokset tarpeen mukaan.

12 artikla

Tuki valmiuksien kehittämiseksi

Työviraston on tuettava jäsenvaltioita kehittämään valmiuksiaan, jotta edistetään unionin lainsäädännön johdonmukaista täytäntöönpanoa kaikilla 1 artiklassa luetelluilla aloilla. Työviraston on toteutettava erityisesti seuraavat toimet:

- a) laadittava yhteiset ei-sitovat suuntaviivat jäsenvaltioiden käyttöön, mukaan luettuina ohjeet sellaisia tarkastuksia varten, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, sekä yhteiset määritelmät ja käsitteet, jotka pohjautuvat kansallisella ja unionin tasolla tehtyyn asiaa koskevaan työhön; suuntaviivat on kehitettävä yhteistyössä niiden soveltamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa;
- b) edistettävä ja tuettava keskinäistä avunantoa, joko vertais- tai ryhmätoiminnan muodossa, sekä henkilöstövaihtoa ja väliaikaisia henkilöstösiirtoja kansallisten viranomaisten välillä;
- c) edistettävä kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihtoa ja levittämistä, mukaan luettuina esimerkit yhteistyöstä kansallisten viranomaisten välillä;
- d) laadittava alakohtaisia ja alojen välisiä koulutusohjelmia ja tähän liittyvää koulutusmateriaalia, muun muassa verkko-oppimismenetelmien avulla;
- e) edistettävä tiedotuskampanjoita, mukaan luettuina kampanjat, joilla annetaan yksityishenkilöille ja työnantajille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', tietoja niiden oikeuksista ja velvollisuuksista ja niiden käytettävissä olevista mahdollisuuksista. Työviraston on varmistettava, että tiedotuskampanjoiden sisältö täydentää muiden asiaankuuluvien virastojen ja yksiköiden kampanjoita.

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö pimeän työn torjumiseksi

1. Työviraston on tuettava jäsenvaltioiden toimia pimeän työn torjumiseksi
 - a) edistämällä jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten ja muiden toimijoiden välistä yhteistyötä, jotta pimeän työn erilaisiin muotoihin ja pimeään työhön liittyvään väärin ilmoitettuun työhön, näennäisyrittäjäys mukaan luettuna, voidaan puuttua tehokkaammin ja tuloksellisemmin;
 - b) parantamalla jäsenvaltioiden asiaankuuluvien eri viranomaisten ja toimijoiden valmiuksia puuttua pimeään työhön liittyviin rajat ylittäviin näkökohtiin ja edistämällä tällä tavoin osaltaan tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
 - c) lisäämällä yleistä tietoisuutta pimeään työhön liittyvistä kysymyksistä ja kiireellisestä tarpeesta toteuttaa asianmukaisia toimia ja kannustamalla jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan pimeään työhön puuttumiseksi.
2. Työviraston on kannustettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä
 - a) vaihtamalla parhaita käytäntöjä ja tietoja;
 - b) kehittämällä asiantuntemusta ja analyysejä päällekkäisyyksiä välttäen;
 - c) suosimalla ja edistämällä innovatiivisia toimintatapoja rajat ylittävässä tehokkaassa ja vaikuttavassa yhteistyössä ja arvioimalla kokemuksia;
 - d) edistämällä pimeään työhön liittyvien kysymysten horisontaalista ymmärtämistä.

13 artikla

Sovittelu jäsenvaltioiden välillä

1. Työvirasto voi toimia sovittelijana kahden tai useamman jäsenvaltion välisissä riita-asioissa, jotka liittyvät unionin lainsäädännön soveltamiseen yksittäisissä tapauksissa 1 artiklan kattamilla aloilla, 1 artiklan 3 kohdan c alakohtaa lukuun ottamatta.
 - 1 a. (uusi) Sovittelussa on tarkoitus sovittaa yhteen riita-asiassa osapuolena olevien jäsenvaltioiden eriäviä näkemyksiä ja antaa lausunto, joka ei ole sitova. Sovitteluun osallistuvat riita-asiassa osapuolena olevat jäsenvaltiot ja välittäjä. Jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijat voivat osallistua neuvonantajina.
2. Yhden tai useamman riita-asiassa osapuolena olevan jäsenvaltion pyynnöstä työviraston on käynnistettävä sovittelumenettely, jos riita-asiaa ei ole voitu ratkaista tätä edeltävissä riita-asiassa osapuolena olevien jäsenvaltioiden välisissä suorissa yhteydenotoissa ja vuoropuhelussa. Työvirasto voi myös ehdottaa sovittelumenettelyn käynnistämistä riita-asiassa osapuolena olevien jäsenvaltioiden välillä.
 - 2 a. (uusi) Hallintoneuvoston on hyväksyttävä sovittelumenettelyn työjärjestys, mukaan lukien työjärjestelyt, sekä sovittelijoiden nimittämistä ja jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijoiden osallistumista koskevat säännöt.

- 2 b. (uusi) Riita-asian osapuolina olevien jäsenvaltioiden osallistuminen sovittelumenettelyyn on vapaaehtoista. Jos riita-asian osapuolena oleva jäsenvaltio päättää olla osallistumatta, sen on ilmoitettava työvirastolle ja muille riita-asian osapuolina oleville jäsenvaltioille kirjallisesti tai sähköisesti päätöksensä syyt hallintoneuvoston työjärjestyksessä vahvistamassa määräajassa.
3. Esittäessään tapausta työviraston soviteltavaksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tapaukseen liittyvät henkilötiedot anonymisoidaan, eikä työvirasto saa käsitellä tapaukseen liittyvien yksityishenkilöiden henkilötietoja sovittelumenettelyn missään vaiheessa.
4. Tapauksia, joissa on käynnissä kansallisen tai unionin tason tuomioistuinkäsittely, ei voida toimittaa työviraston soviteltaviksi. Jos tuomioistuinkäsittely aloitetaan sovittelumenettelyn aikana, sovittelu keskeytetään.
5. Kolmen kuukauden kuluessa ei-sitovan lausunnon antamisesta asianomaisten jäsenvaltioiden on raportoitava työvirastolle lausunnon perusteella toteuttamistaan seurantatoimenpiteistä tai perustelut seurantatoimenpiteiden toteuttamatta jättämiselle.
6. Työviraston on raportoitava komissiolle kerran vuodessa käsittelemiensä sovittelutapausten tuloksista ja tapauksista, joita ei otettu käsittelyyn.

14 artikla

Yhteistyö rajatylittävien työmarkkinahäiriöiden tapauksessa

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä työvirasto voi helpottaa niiden unionin ja kansallisten sidosryhmien välistä yhteistyötä, jotka ovat halukkaita osallistumaan vuoropuheluun, jonka tavoitteena on puuttua useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon vaikuttaviin laajamittaisiin työmarkkinahäiriöihin, mukaan lukien laajamittaiset yritysten uudelleenjärjestelyt tai siirtämiset muualle sekä yritysten sulkemiset, jotka vaikuttavat työllisyyteen tai johtavat joukkoirtisanomisiin.
2. Työviraston on helpotettava asianomaisten sidosryhmien, kuten asiaankuuluvien yritysten, kansallisten ja paikallisten viranomaisten, työmarkkinaosapuolten ja komission, välistä tiedonvaihtoa, ja sen on parannettava tietoisuutta asiaankuuluvasta unionin lainsäädännöstä ja saatavilla olevista rahoitusvälineistä näiden tapahtumien seurausten lieventämiseksi.

15 artikla

Yhteistyö muiden virastojen kanssa

Työviraston on vahvistettava yhteistyöjärjestelyt muiden unionin erillisvirastojen kanssa tarpeen mukaan päällekkäisyyksien välttämiseksi sekä synergioiden ja täydentävyyden edistämiseksi niiden toiminnassa.

16 artikla

Yhteentoimivuus ja tiedonvaihto

Työviraston on koordinoitava, kehitettävä ja sovellettava yhteentoimivuusperiaatteita, joilla taataan tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä ja työviraston kanssa. Näiden yhteentoimivuusperiaatteiden perustana ja tukena on oltava eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä (EU) 2015/2240⁴⁶ tarkoitettu eurooppalainen yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuri.

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/2240, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuusratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä (EUVL L 318, 4.12.2015, s. 1).

III luku

Työviraston organisaatio

17 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

1. Työviraston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat
 - a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät vahvistetaan 19 artiklassa;
 - b) toimitusjohtaja, jonka velvollisuudet vahvistetaan 23 artiklassa;
 - c) sidosryhmien edustajien ryhmä, jonka tehtävät vahvistetaan 24 artiklassa.
2. Työvirasto voi perustaa työryhmiä tai asiantuntijapaneeleja jäsenvaltioiden ja/tai komission edustajien kanssa tai ulkoisten asiantuntijoiden kanssa valintamenettelyjen jälkeen erityisten tehtävien hoitamista varten tai tiettyjä toiminta-aloja varten, kuten pimeän työn torjuminen, työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon tai työntekijöiden vapaa liikkuvuus.

Työviraston on komissiota kuultuaan vahvistettava tällaisten työryhmien ja paneelien työjärjestykset.

1 JAKSO

HALLINTONEUVOSTO

18 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion korkean tason edustajasta ja kahdesta komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus.
2. Jokaisella hallintoneuvoston jäsenellä on varajäsen. Varajäsen edustaa varsinaista jäsentä tämän poissa ollessa.
3. Jäsenvaltioitaan edustavat hallintoneuvoston jäsenet ja varajäsenet nimittää kunkin oma jäsenvaltio.

Komissio nimittää omat edustajansa.

Kaikki hallintoneuvoston jäsenet nimitetään heidän 1 artiklassa tarkoitettuja aloja koskevan tietämyksensä perusteella ottaen huomioon asianmukaiset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot.

Hallintoneuvoston toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta hallintoneuvostossa. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.

4. Jäsenten ja heidän varajäsentensä toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusia.
5. Edustajat kolmanskymmenestä maista, jotka soveltavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa unionin lainsäädäntöä, voivat osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijoina.

19 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvoston on erityisesti
 - a) tarjottava strategiset suuntaviivat ja valvottava työviraston toimintaa;
 - b) hyväksyttävä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä työviraston vuotuinen talousarvio ja hoidettava muita tehtäviä, jotka liittyvät viraston talousarvioon IV luvun mukaisesti;
 - c) arvioitava ja hyväksyttävä konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus työviraston toiminnasta, mukaan luettuna selvitys sen tehtävien hoitamisesta, ja lähetettävä se Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin vuoden heinäkuun 1 päivään mennessä. Konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus on julkaistava;
 - d) hyväksyttävä työvirastoon sovellettavat varainhoitosäännöt 30 artiklan mukaisesti;
 - e) hyväksyttävä petostentorjuntastrategia, joka on oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
 - f) hyväksyttävä säännöt jäsentensä, sidosryhmien edustajien ryhmän sekä 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettujen työviraston työryhmien ja paneelien jäsenten eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa varten ja julkaistava vuosittain verkkosivustollaan hallintoneuvoston jäsenten sidonnaisuuksia koskeva ilmoitus;
 - g) hyväksyttävä tarpeiden analysoinnin pohjalta 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedotusta ja viestintää koskevat suunnitelmat ja päivitettävä ne säännöllisesti;
 - h) hyväksyttävä työjärjestyksensä;
 - h a) (uusi) hyväksyttävä sovittelumenettelyn työjärjestys 13 artiklan 2 a kohdan mukaisesti;

- i) perustettava työryhmiä ja paneeleja 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hyväksyttävä niiden työjärjestykset;
- j) käytettävä 2 kohdan mukaisesti työviraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia⁴⁷, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';
- k) vahvistettava henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- l) perustettava tarvittaessa sisäisen tarkastuksen yksikkö;
- m) nimitettävä toimitusjohtaja ja jatkettava tarvittaessa tämän toimikautta tai erotettava tämä 32 artiklan mukaisesti;
- n) nimitettävä tilinpitäjä, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ja jonka on hoidettava tehtäviään täysin riippumattomasti;
- o) määritettävä menettely 24 artiklan mukaisesti perustetun sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenten ja varajäsenten valintaa varten ja nimitettävä kyseiset jäsenet ja varajäsenet;
- p) huolehdittava siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

⁴⁷ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

- q) tehtävä kaikki päätökset työviraston sisäisten komiteoiden tai muiden elinten perustamisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta ottaen huomioon työviraston toimintatarpeet ja moitteettoman varainhoidon;
- r) hyväksyttävä 25 artiklassa tarkoitettu työviraston yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos ennen sen toimittamista komissiolle lausuntoa varten;
- s) hyväksyttävä komission lausunnon jälkeen työviraston yhtenäinen ohjelma-asiakirja äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä ja 25 artiklan mukaisesti;
- t) (uusi) tehtävä yhteistyötä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan kanssa toimien synkronoimiseksi yhteisestä sopimuksesta ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta toimitusjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Toimitusjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.
3. Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää toimitusjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin toimitusjohtaja.

20 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänioikeutettujen jäsentensä joukosta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ja pyrkii sukupuolten tasapuoliseen edustukseen. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

Jos ensimmäisessä äänestyksessä ei saavuteta kahden kolmasosan enemmistöä, järjestetään toinen äänestys, jossa puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan äänioikeutettujen hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.

Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusia kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä automaattisesti.

21 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.
2. Työviraston toimitusjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan pyynnöstä tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.

4. Hallintoneuvosto pitää sidosryhmien edustajien ryhmän kanssa vähintään yhden kokouksen vuodessa.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä tai organisaatioita, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.
6. Hallintoneuvoston jäsenillä ja varajäsenillä voi olla kokouksissa avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei työjärjestyksestä muuta johdu.
7. Työvirasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

22 artikla

Hallintoneuvoston äänestyssäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänioikeutettujen jäsentensä enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan 1 kohdan b ja s alakohdan sekä 20 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 8 kohdan soveltamista.
2. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänioikeutetun jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.

[...]

4. Toimitusjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
5. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta ja joissa äänestyksessä on käytettävä kirjallista menettelyä.

2 JAKSO

TOIMITUSJOHTAJA

23 artikla

Toimitusjohtajan velvollisuudet

1. Toimitusjohtaja vastaa työviraston johtamisesta. Toimitusjohtaja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.
2. Toimitusjohtaja raportoi pyydettyä Euroopan parlamentille tehtäviensä hoitamisesta. Neuvosto voi pyytää toimitusjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoitamisesta.
3. Toimitusjohtaja on työviraston laillinen edustaja.
4. Toimitusjohtaja vastaa työvirastolle tällä asetuksella uskottujen tehtävien täytäntöönpanosta, erityisesti seuraavista
 - a) työviraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - b) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan laatiminen ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
 - d) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen täytäntöönpano ja siitä raportointi hallintoneuvostolle;
 - e) työviraston toimintaa koskevan vuotuisen konsolidoidun toimintakertomusehdotuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi;

- f) toimintasuunnitelman laatiminen sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien ja arviointien päätelmien sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella ja raportointi edistymisestä komissiolle kahdesti vuodessa ja hallintoneuvostolle säännöllisesti;
 - g) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, OLAFin tutkintavaltuuksia kuitenkin rajoittamatta, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
 - h) petostentorjuntastrategian laatiminen työvirastolle ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyntää varten;
 - i) työvirastoon sovellettavia varainhoitosääntöjä koskevan ehdotuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle;
 - j) työviraston tuloja ja menoja koskevan ennakoarvion luonnoksen laatiminen ja työviraston talousarvion toteuttaminen;
 - k) hallintoneuvoston vahvistamien toimenpiteiden täytäntöönpano, jotta noudatetaan asetuksella (EY) N:o 45/2001 käyttöön otettuja tietosuojavelvoitteita.
5. Toimitusjohtaja päättää, onko tarpeellista sijoittaa yksi tai useampi toimihenkilö yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Ennen kuin toimitusjohtaja tekee päätöksen paikallistoimiston perustamisesta, hänen on hankittava ennakkosuostumus hallintoneuvostolta ja siltä jäsenvaltiolta, johon paikallistoimisto on tarkoitus perustaa. Päätöksessä on määriteltävä paikallistoimistossa toteutettavien toimien laajuus siten, että vältetään tarpeettomat kustannukset ja työviraston hallinnollisten tehtävien päällekkäisyys. Edellytyksensä saattaa olla sen jäsenvaltion, johon paikallistoimisto on tarkoitus perustaa, kanssa tehtävä toimipaikkaa koskeva sopimus.

3 JAKSO

SIDOSRYHMIEN EDUSTAJIEN RYHMÄ

24 artikla

Sidosryhmien edustajien ryhmän perustaminen ja kokoonpano

1. Jotta voidaan helpottaa asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemista ja hyödyntää niiden asiantuntemusta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, työviraston yhteyteen on perustettava sidosryhmien edustajien ryhmä, jolla on neuvoa-antava asema.
2. Sidosryhmien edustajien ryhmä voi erityisesti antaa lausuntoja ja neuvoja hallintoneuvostolle unionin lainsäädännön soveltamiseen ja täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuvilla aloilla.
3. Sidosryhmien edustajien ryhmän puheenjohtajana toimii toimitusjohtaja, ja ryhmä kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa toimitusjohtajan aloitteesta tai komission pyynnöstä.
4. Sidosryhmien edustajien ryhmä koostuu kuudesta unionin tason työmarkkinaosapuolten edustajasta, jotka edustavat tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajajärjestöjä, ja kahdesta komission edustajasta.
5. Sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenten nimeämisestä vastaavat työntekijä- ja työnantajajärjestöt ja jäsenet nimittää hallintoneuvosto. Hallintoneuvosto nimittää myös varajäsenet samoin ehdoin kuin varsinaiset jäsenet, ja varajäsenet korvaavat poissa olevat tai estyneet jäsenet automaattisesti. Mahdollisuuksien mukaan on varmistettava asianmukainen sukupuolten tasapuolinen edustus samoin kuin pk-yritysten riittävä edustus.
6. Työvirasto vastaa sidosryhmien edustajien ryhmän sihteeristön tehtävistä. Sidosryhmien edustajien ryhmä hyväksyy työjärjestyksensä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä työjärjestys.
7. Työviraston on julkaistava sidosryhmien edustajien ryhmän lausunnot ja neuvot ja sen kuulemisen tulokset, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia.

IV luku

Työviraston talousarvion laatiminen ja rakenne

1 JAKSO

TYÖVIRASTON YHTENÄINEN OHJELMA-ASIAKIRJA

25 artikla

Vuotuinen ja monivuotinen ohjelmasuunnittelu

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain luonnoksen yhtenäiseksi ohjelma-asiakirjaksi, joka sisältää vuotuisen ja monivuotisen ohjelman suunnitelmat komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013⁴⁸ mukaisesti ja ottaen huomioon komission esittämät ohjeet.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy kunkin vuoden 30 päivään marraskuuta mennessä 1 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen. Se toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle seuraavan vuoden 31 päivään tammikuuta mennessä, samoin kuin asiakirjan mahdolliset myöhemmät päivitettyt versiot.

Yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava talousarviota vastaavasti.

⁴⁸ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suoritusindikaattorit mukaan lukien. Lisäksi siihen on sisällytettävä kuvaus rahoitettavista toimista sekä maininta kullekin toimelle osoitetuista taloudellisista ja henkilöresursseista. Vuotuisen työohjelman on oltava johdonmukainen 4 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitä tehtäviä on lisätty, muutettu tai poistettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksyttyä vuotuista työohjelmaa tarvittaessa, jos työvirastolle annetaan uusi tehtävä tämän asetuksen puitteissa.

Vuotuisen työohjelman tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää toimitusjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelman muita kuin olennaisia muutoksia.

4. Monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja suoritusindikaattorit. Siinä on myös osoitettava kunkin toimen osalta viitteelliset rahoitus- ja henkilöresurssit, joita pidetään tarpeellisina tavoitteiden saavuttamiseksi.

Strategista ohjelmaa on päivitettävä tarvittaessa ja erityisesti 41 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

26 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain työviraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun alustavan ennakkoarvion perusteella ennakkoarvion työviraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.

3. Ennakkoarvio työviraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta mennessä.
4. Komissio toimittaa ennakkoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
5. Tämän ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää unionin alustavaan yleiseen talousarvioon määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan rahoitusosuuden määrän. Komissio toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT-sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy työvirastolle tarkoitettua tasapainottavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat.
7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa työviraston henkilöstötaulukon.
8. Hallintoneuvosto vahvistaa työviraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.
9. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus työviraston talousarvioon, sovelletaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 säännöksiä.

2 JAKSO

TYÖVIRASTON TALOUSARVION ESITTÄMINEN, TOTEUTTAMINEN JA VALVONTA

27 artikla

Talousarvion rakenne

1. Työviraston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan työviraston talousarvioon.
2. Työviraston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Sulkematta pois muita tulonlähteitä työviraston tulot koostuvat seuraavista:
 - a) unionin rahoitusosuus;
 - b) jäsenvaltioiden mahdollinen vapaaehtoinen rahoitusosuus;
 - c) työviraston toimintaan 43 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden rahoitusosuudet;
 - d) mahdollinen unionin rahoitusosuus valtuutussopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 30 artiklassa tarkoitettujen työviraston varainhoitoa koskevien sääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - e) työviraston julkaisuista ja muista suoritteista saadut tulot.
4. Työviraston menoihin kuuluvat henkilökunnan palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

28 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Toimitusjohtaja vastaa työviraston talousarvion toteuttamisesta.
2. Toimitusjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta merkitykselliset tiedot.

29 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Työviraston tilinpitäjä toimittaa komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle alustavan tilinpäätöksen seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivään mennessä.
2. Työviraston tilinpitäjä toimittaa komission tilinpitäjälle seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivään mennessä myös vaaditut kirjanpitoliedot konsolidointia varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.
3. Työvirasto toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.
4. Saatuaan työviraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat tilintarkastustuomioistuimen huomautukset työviraston tilinpitäjä laatii työviraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon työviraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle seuraavan varainhoitovuoden heinäkuun 1 päivään mennessä.
7. Linkki työviraston lopulliset tilinpäätöstiedot sisältäville verkkosivuille julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* seuraavan varainhoitovuoden 15 päivään marraskuuta mennessä.
8. Toimitusjohtaja toimittaa vastauksen tilintarkastustuomioistuimelle tämän vuosikertomuksessaan esittämiin huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Toimitusjohtaja toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle ja komissiolle.
9. Toimitusjohtaja antaa varainhoitoasetuksen 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.
10. Euroopan parlamentti antaa neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta toimitusjohtajalle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapausmietinnön ennen vuoden N+2 toukokuun 15 päivää.

30 artikla

Varainhoitosäännöt

Hallintoneuvosto hyväksyy työvirastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos työviraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

V luku

Henkilöstö

31 artikla

Yleiset säännökset

Työviraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä⁴⁹ ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.

32 artikla

Toimitusjohtaja

1. Toimitusjohtaja otetaan palvelukseen työviraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan ehdokasluettelosta, jonka komissio on laatinut avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen.
3. Toimitusjohtajan työsopimusta tehtäessä työvirastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.
4. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto pyytää komissiota laatimaan ennen toimikauden päättymistä arvion, jossa tarkastellaan toimitusjohtajan suoriutumista tehtävistään sekä työviraston tulevia tehtäviä ja haasteita.
5. Hallintoneuvosto voi 4 kohdassa tarkoitetun arvion huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran ja enintään viideksi vuodeksi.

⁴⁹ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

6. Toimitusjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatkettun toimikautensa lopussa osallistua saman toimen uuteen valintamenettelyyn.
7. Toimitusjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella.
8. Hallintoneuvosto tekee päätökset toimitusjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai erottamisesta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

33 artikla

Kansalliset yhteyshenkilöt

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi kansallinen yhteyshenkilö, joka siirretään tilapäisesti työskentelemään kansallisena asiantuntijana työvirastossa sen toimipaikassa 34 artiklan mukaisesti.
2. Kansallisten yhteyshenkilöiden on osallistuttava työviraston tehtävien hoitamiseen, muun muassa helpottamalla 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä ja tiedonvaihtoa ja tukemalla 9 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia. He toimivat myös kansallisina yhteystahoina omista jäsenvaltioistaan tulevien ja omaa jäsenvaltiotaan koskevien kysymysten suhteen joko vastaamalla näihin kysymyksiin suoraan tai olemalla yhteydessä kansallisiin hallintoihin.
3. Kansallisilla yhteyshenkilöillä on oikeus pyytää tietoja omilta jäsenvaltioiltaan tämän asetuksen mukaisesti kunnioittaen täysimääräisesti oman jäsenvaltionsa kansallista lainsäädäntöä erityisesti tietosuojaan ja luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen osalta.

34 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Kansallisten yhteyshenkilöiden lisäksi työvirasto voi käyttää toiminta-alallaan muita kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole työviraston palveluksessa.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy kansallisia asiantuntijoita, muun muassa kansallisia yhteyshenkilöitä, koskevat tarvittavat täytäntöönpanojärjestelyt.

VI luku

Yleiset ja loppusäännökset

35 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Työvirastoon sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

36 artikla

Kielijärjestelyt

1. Työvirastoon sovelletaan neuvoston asetuksessa N:o 1⁵⁰ vahvistettuja säännöksiä.
2. Työviraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista huolehtii Euroopan unionin elinten käännöskeskus.

37 artikla

Avoimuus, henkilötietojen suoja ja viestintä

1. Työviraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi, erityisesti niiden, jotka koskevat työviraston tietosuojasta vastaavan henkilön nimittämistä ja tietojenkäsittelyn laillisuutta, käsittelytoiminnan turvallisuutta, tietojen toimittamista ja rekisteröityjen oikeuksia.

⁵⁰ Asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Työvirasto voi toteuttaa tiedotustoimia omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Resurssien osoittaminen tiedotustoimiin ei saa haitata 5 artiklassa tarkoitettujen työviranomaisen tehtävien tehokasta hoitamista. Tiedotustoimet on toteutettava hallintoneuvoston hyväksymien tiedotusta ja viestintää koskevien suunnitelmien mukaisesti.

38 artikla

Petostentorjunta

1. Helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 883/2013 mukaisesti petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa työvirasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se aloittaa toimintansa, 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen OLAFin sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan työviraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien työvirastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö työviraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petosta, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.
4. Työviraston yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

39 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Työvirasto hyväksyy omat turvallisuussääntönsä, jotka vastaavat Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevia komission turvallisuussääntöjä, muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevia sääntöjä komission päätösten (EU, Euratom) 2015/443⁵¹ ja (EU, Euratom) 2015/444⁵² mukaisesti.

40 artikla

Vastuu

1. Työviraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu työviraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, työvirasto korvaa jäsenvaltioiden lakeihin sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka työviranomaisen yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettua vahinkojen korvaamista.
5. Työviraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta työvirastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

⁵¹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁵² Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53)

41 artikla

Arviointi

1. Komissio tekee viimeistään viiden vuoden kuluttua 51 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä ja sen jälkeen joka viides vuosi arvioinnin työviraston toiminnasta suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti 13 artiklan mukaisesta sovittelumenettelystä saatuja kokemuksia ottaen huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan soveltama sovittelumenettely. Siinä on tarkasteltava myös mahdollista tarvetta muuttaa työviraston toimeksiantoa ja tällaisen muutoksen taloudellisia vaikutuksia, mukaan luettuina synergiaedut ja toiminnan järjeistäminen työllisyys- ja sosiaalipolitiikan alalla toimivien virastojen kanssa.
2. Jos komissio katsoo, ettei työviraston toiminnan jatkaminen ole enää perusteltua sille asetettuihin tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin nähden, se voi ehdottaa, että tätä asetusta muutetaan vastaavasti tai että se kumotaan.
3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle arvioinnin tuloksista. Arvioinnin tulokset on julkaistava.

42 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Euroopan oikeusasiamiehen on valvottava työviraston toimintaa SEUT-sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Siltä osin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten toimivaltaa työvirasto voi tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kansallisten viranomaisten kanssa, joihin sovelletaan työvoiman liikkuvuutta ja sosiaaliturvan koordinointia koskevaa unionin lainsäädäntöä.

Työvirasto voi tätä varten vahvistaa työjärjestelyt näiden kolmansien maiden viranomaisten kanssa, edellyttäen että komissio antaa tähän ennakkohyväksynnän. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille.

2. Työviraston toimintaan voivat osallistua kolmannet maat, jotka ovat tehneet tästä sopimuksen unionin kanssa.

Näihin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin sopimukseen sisältyvien asianomaisten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään erityisesti luonne, laajuus ja tapa, jolla nämä kolmannet maat osallistuvat työviraston toimintaan, mukaan lukien työviraston tekemiin aloitteisiin osallistumista, rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Henkilöstöasioiden osalta näiden järjestelyjen on kaikilta osin oltava henkilöstösääntöjen mukaiset. Niissä voidaan myös määrätä kyseisten maiden edustuksesta hallintoneuvostossa tarkkailijana.

3. Komissio varmistaa, että työvirasto toimii toimeksiantonsa ja olemassa olevien institutionaalisten puitteiden mukaisesti sopimalla asianmukaisesta työjärjestelystä työviraston toimitusjohtajan kanssa.

44 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaedellytykset

1. Vastaanottavan jäsenvaltion työvirastolle tarjoamia tiloja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä toimitusjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, työviraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan työviraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun hallintoneuvosto on sen hyväksynyt ja viimeistään kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava työviraston jouhevalle ja tehokkaalle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

45 artikla

Työviraston toiminnan aloittaminen

1. Työviraston on oltava täysin toimintakykyinen viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Hallintoneuvosto voi yhteisymmärryksessä komission kanssa asettaa aikaisemman ajankohdan, jolloin työviraston on oltava täysin toimintakykyinen sillä edellytyksellä, että työvirastolla on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen.
2. Komissio vastaa työviraston perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta, kunnes virasto on täysin toimintakykyinen. Tätä varten
 - a) komissio voi nimetä komission virkamiehen väliaikaiseksi toimitusjohtajaksi hoitamaan toimitusjohtajalle osoitettuja tehtäviä siihen asti, kun hallintoneuvoston 32 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään;

- b) poiketen siitä, mitä 19 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetään, väliaikainen toimitusjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa siihen asti, kun 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päätös annetaan;
- c) komissio voi tarjota työvirastolle apua, erityisesti siirtämällä tilapäisesti komission virkamiehiä hoitamaan työviraston toimintaa väliaikaisen toimitusjohtajan tai toimitusjohtajan valvonnassa;
- d) väliaikainen toimitusjohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen työviraston talousarviomäärärahoista hallintoneuvoston annettua hyväksyntänsä ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstön palvelukseenottoa koskevia sopimuksia, sen jälkeen kun työviraston henkilöstötaulukko on hyväksytty.

46 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 883/2004 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan alakohta seuraavasti:

"n a) 'Euroopan työvirastolla' [työviraston perustamisesta annetulla asetuksella] perustettua ja 74 a artiklassa tarkoitettua elintä;"

[...]

- 4) Lisätään 74 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"74 a artikla

Euroopan työvirasto

Rajoittamatta hallintotoimikunnan tehtäviä ja toimintaa Euroopan työvirasto tukee tämän asetuksen soveltamista [työviraston *perustamisesta annetussa asetuksessa*] vahvistettujen tehtäviensä mukaisesti. Hallintotoimikunnan on tehtävä yhteistyötä Euroopan työviraston kanssa toiminnan synkronoimiseksi yhteisestä sopimuksesta ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.

[...]

48 artikla

Asetuksen (EU) N:o 492/2011 muuttaminen

Muutetaan asetukset (EU) N:o 492/2011 seuraavasti:

- 1) Lisätään 26 artiklaan kohta seuraavasti:

"[*Euroopan työviraston perustamisesta annetulla asetuksella*] perustettu Euroopan työvirasto osallistuu neuvoa-antavan komitean kokouksiin tarkkailijana ja tarjoaa tarpeen mukaan teknistä tukea ja asiantuntemusta.";

- 2) Kumotaan 29–34 artikla siitä päivästä, jona työvirasto on täysin toimintakykyinen 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

- 3) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

"35 artikla

Neuvoa-antavan komitean työjärjestystä, joka on voimassa 8 päivänä marraskuuta 1968, sovelletaan edelleen.";

4) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

"39 artikla

Neuvoa-antavan komitean hallintomenot sisällytetään Euroopan unionin yleiseen talousarvioon komission pääluokkaan."

49 artikla

Asetuksen (EU) 2016/589 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/589 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) Eures-verkoston liittyvät järjestelyt komission, Euroopan työviraston ja jäsenvaltioiden välillä;"

b) Korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) komission, Euroopan työviraston ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö saatavilla olevien avoimia työpaikkoja, työhakemuksia ja ansioluetteloita koskevien keskeisten tietojen osalta;"

c) Korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) Eures-verkoston edistäminen unionin tasolla komission, Euroopan työviraston ja jäsenvaltioiden toteuttamilla tehokkailla viestintätoimenpiteillä;"

2) Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

"8. 'Euroopan työvirastolla' [*työviraston perustamisesta annetulla asetuksella*] perustettua elintä;"

3) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

"Komissio, Euroopan työvirasto, Eures-jäsenet ja Eures-yhteistyökumppanit määrittelevät keinot, joilla niiden velvoitteet varmistetaan.";

4) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) Euroopan työviraston yhteyteen perustettava Euroopan koordinoitintoimisto, jonka vastuulla on avustaa Eures-verkostoa sen tehtävien suorittamisessa;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"e) komissio.";

5) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

"Euroopan koordinoitintoimisto avustaa Eures-verkostoa sen tehtävien suorittamisessa, etenkin kehittämällä ja hoitamalla tiiviissä yhteistyössä kansallisten koordinoitintoimistojen ja komission kanssa seuraavia toimia:"

ii) Korvataan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) Eures-portaalin ja siihen liittyvien tietoteknisten palvelujen järjestelmävastaavan ominaisuudessa käyttäjätarpeiden ja yritysten vaatimusten määrittely ja toimittaminen komissiolle portaalin toimintaa ja kehittämistä varten, mukaan luettuina järjestelmät ja menettelyt avointen työpaikkojen, työhakemusten, ansioluetteloiden ja muiden täydentävien asiakirjojen sekä muun tiedon vaihtamiseksi yhteistyössä muiden asiaankuuluvien unionin tieto- ja neuvontapalvelujen tai -verkostojen sekä aloitteiden kanssa;"

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Euroopan työvirasto hallinnoi Euroopan koordinoitintoimistoa. Euroopan koordinoitintoimisto aloittaa säännöllisen vuoropuhelun unionin tason työmarkkinaosapuolten edustajien kanssa.";

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroopan koordinoitintoimisto laatii monivuotiset työohjelmansa kuullen 14 artiklassa tarkoitettua koordinoitiryhmää ja komissiota.";

6) Korvataan 9 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) tekee välitystoimintaan liittyvää yhteistyötä komission, Euroopan työviraston ja jäsenvaltioiden kanssa III luvussa vahvistettujen puitteiden mukaisesti;"

7) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Koordinoitiryhmä muodostuu Euroopan koordinoitintoimiston, komission ja kansallisten koordinoitintoimistojen asianmukaisen tason edustajista.";

8) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

"29 artikla

Liikkuvuusvirtoja ja -suuntauksia koskevien tietojen vaihto

Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat työvoiman liikkuvuusvirtoja ja -suuntauksia unionissa Euroopan työviraston raporttien perusteella hyödyntäen Eurostatin tilastoja ja käytettävissä olevia kansallisia tietoja ja julkaisevat ne."

50 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös (EU) 2016/344 siitä päivästä, jona työvirasto on täysin toimintakykyinen 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Viittauksia päätökseen (EU) 2016/344 olisi pidettävä viittauksina tähän asetukseen.

51 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja
